

Carles Carolina [pseudònim de Ramon Garriga]

“L’humor és una manera de dir les coses”

Albert Lladó, albert@edicat.cat

Ramon Garriga forma part del genial grup Cabo San Roque però la seva pulsio irrefrenable per explicar històries a través de la música, i els amics que ha anat fent en aquest món, han servit per crear un projecte en solitari però ple de col·laboracions interessants: La increïble història de Carles Carolina. Al seu primer disc, Ensaladilla, ja trobem una identitat musical molt definida: rock, pop, humor i lletres plenes de quotidianitat. Parlem amb ell de com es presenta l'estiu.

Qui és Carles Carolina?

És un home que ha començat a explicar la seva història (que és increïble) fent concerts on el cridin.

I qui és Ramon Garriga?

És l'organitzador de tot plegat.. Pura producció...

Hi ha més rock o més pop? Una mica de tot?

Per a mi, l'actitud és rock. Les cançons són bàsicament això, cançons i no sé gaire si són més pop o més rock... M'han dit que és un disc molt pop i jo trobo que és un disc bastant clàssic de rock... Això, depèn...

I quina és la relació amb Cabo San Roque?

Cabo San Roque és una de les fonts d'inspiració de La increïble història de Carles Carolina. A la banda, hi ha l'Alberto i el Pepe que també són de Cabo i, evidentment, es nota. No sé tampoc exactament en què però segur que a Ensaladilla hi ha molt de Cabo San Roque. També per això hi han col·laborat.

Amb anterioritat, havies format part de grups com Tuesday Afternoon o Sed Contra. Què vols expressar en aquest nou projecte i no havies fet abans?

És la primera vegada que engego un projecte jo sol. He muntat la banda i un cop junts hem anat treballant plegats algunes coses i altres, les he anat fent jo. El fet que siguin les meves cançons fa que, per primer cop, expliqui les coses a la meva manera, tant a nivell musical com de lletres.

És un disc amb moltes col·laboracions. Explica'ns una mic amb qui ens trobarem...

Al disc, hi col·laboren en Sed Contra amb el seu greu característic en uns cors, els Cabo San Roque, l'Estanislau Verdet, alguns amics cuiners, jardineros i administratius, en Paquito Manzaneres amb un piano espectacular (solo inclòs) i també, el Roger Rodés, productor del disc... A més de les magnífiques guitarres, baixos, bateries, trompetes i teclats de La increïble història.

I com prepareu els vostres directes?

Mirem els ordres, mirem si podem allargar alguns finals... Intentem mirar el concert com a espectadors i que ens agradi... És una feina difícil de fer perquè, en general, fa molta mandra perquè allò que vols és fer el directe, tocar les cançons i gaudir-les. També els preparem comentant la jugada i agafant ganes entre tots.

Les lletres barregen allò quotidià amb l'humor. De veritat es pot ser "elegant portant xandall"? I tant! L'elegància és un estat vital... No depèn del xandall...

Moltes són històries que reflecteixen la sensació d'una generació que, amb manca d'expectatives, es conforma amb "anar fent". És un disc conformista o que vol riure's de tot?

Jo crec que no és riure's de tot. És, més aviat, acceptar les coses tal com són i dur-les amb elegància. No esperar gran cosa del demà per mirar de gaudir les petites coses del dia a dia. L'humor és una manera de dir les coses. A mi, m'agrada l'humor. Crec que estem bastant desorientats, i no només la meva generació. Estem canviant el vocabulari, tot de coses que semblaven innegables fa trenta anys ara són dubtes, i no només per a la meva generació. Jo he trobat que fent cançonetes i movent-me em sento més o menys tranquil... Intento gaudir d'això. Que no és poc!

En algun moment, es diu que "la vida és un partit de vòlei femení". En quin sentit?

Evidentment, no és una frase literal. És una imatge, d'aquestes n'hi ha moltes al disc, una mica pornogràfica de festes a la piscina on, segons el diàmetre de la pilota, podrem saber el nivell de perversió... No sé si m'explico... En realitat, són coses bastant poc concretes que tenen una base real en algun moment de la meva vida, rodejat de gent on apareixen frases, imatges col·lectives que a mi em serveixen per farcir una cançó i anar-li donant diferents sentits.

Com es presenta l'estiu? On us podrem veure?

Es presenta calorós... De moment, sabem segur que estarem al PopArb (Arbúcies) el 27 de juny i sembla que pels voltants d'aquelles dates lligarem un parell o tres cosetes més (Vic, Barcelona...). Tots els concerts estan actualitzats a www.myspace.com/carlescarolina.

TAL COM RAJA

Lloc i data de naixement:

Tarragona, 19 de setembre de 1976

Un grup de música:

La increïble història de Carles Carolina

Una pel·lícula:

Big Fish

Un llibre:

El temps de les cireres de Montserrat Roig

Plat que cuines millor:

Macarrons blancs

Una mania:

Saber (més o menys) el dia anterior què faré al dia següent

Una qualitat:

Saber (més o menys) el dia anterior què faré al dia següent

Un somni:

Anar de gira per on sigui amb un d'aquells autocars per viatjar de nit havent tocat per tocar el dia següent (durant un temps limitat)

On t'agradaria anar de viatge?

No m'importa gaire on. M'agrada moure'm ja sigui a prop o lluny (durant un temps limitat)

Tens fama de ser molt...

...tinc poqueta fama... potser de xerraire...